

Molitva sv. Faustine, Dn. 163

*Pomozi mi, Gospodine,
da moj jezik bude milosrdan ...*

ZA MJESEC TRAVANJ 2025.

**U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)**

<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan!

Molitva sv. Faustine (Dn 163) (4)

Toliko često kao što dišu moje grudi, toliko često kao što bije moje srce, toliko često kao što pulsira krv mojim venama, toliko tisuća puta želim slaviti Tvoje milosrđe, o, Presveto Trojstvo. (...) Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan, da nikada prijezirno ne govorim o svome bližnjemu, nego da za svakog pronađem riječ utjehe i praštanja.“ (Dn 163)

„Isuse moje, pomozi mi kad dođu teški i oblačni dani, dani kušnji, dani napasti, kada patnja i umor budu tištali moje tijelo i moju dušu. Drži me, Isuse, i daj mi snagu podnijeti trpljenja. Postavi stražu na usta moja da ne izreknu niti jednu riječ žaljenja pred stvorenjem. Sva je moja nada u Tvome premilosrdnom Srcu. Ništa nemam za svoju obranu osim Tvoga milosrđa, i u njemu je sve moje uzdanje.“ (Dn 1065)

Naravno da tog djela tijela nije smjelo nedostajati u molitvi sv. s. Faustine. Ona koja je molila za milosrdne oči, uši, nije zaboravila moliti i za milosrdan jezik, za jezik koji je vrlo često nemilosrdan. Sveta Faustina piše: „Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan, da nikada prijezirno ne govorim o svome bližnjemu, nego da za svakog pronađem riječ utjehe i praštanja.“ (Dn 163)

Oruđe staro koliko je star svijet...

Nije potrebno raditi neka naučna istraživanja na području kulturne antropologije s postavljenom hipotezom da je jedan od najstarijih načina ranjavanja drugoga čovjeka, a u nekim slučajevima i ubojstva, korištenje jezika.

Reći mladoj djevojci da je ružna kao „istočni grijeh“, zaljubljenom mladiću da njegova djevojka više voli njegovog prijatelja, reći majci da njezino dijete ne bi bilo propalica samo kad bi imalo druge roditelje, reći mužu da su drugi muškarci puno bolji od njega, makar nisu ni fakultet završili i da bi sigurno od njih bilo veće koristi kod kuće, reći bilo komu da nas je razočarao, da se na njega ne može računati, da je susresti takvog čovjeka bila najveća pogreška u našem životu – ovo su samo neki od „metaka“ koje čovjek jezikom usmjerava prema drugom čovjeku. Možemo se mi poslije opravdavati da je to bilo nesvjesno, da smo imali drugačiju namjeru, da nije bilo namjerno... Sve to ništa ne mijenja na stvari. Metak ne razmišlja. Zadaća je svakog metka pogoditi cilj. Ubiti! Razmišljati mora onaj koji ima oružje.

Biblija o jeziku...

Sveto Pismo vrlo često govori o tome što može učiniti zao jezik.

*Usta mu puna kletve, lukavstva i prijevare,
pod jezikom njegovim muka i nesreća. (Ps 10, 7)*

*Neprestano snuješ o propasti,
jezik ti je britva nabrušena, spletkaru! (Ps 52, 4)*

Biblija govori i o tome da jezik može učiniti puno dobra.

*Iz srca mi naviru riječi divne:
pjesmu svoju ja kralju pjevam,
jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara. (Ps 45, 2)*

*Nek' mi pjeva jezik o riječi tvojoj,
jer zapovijedi su tvoje sve pravedne. (Ps 119, 172)*

Na vrlo je zanimljiv način jezik opisuje sv. Jakov:

Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo. Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim. Evo i lađâ: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo kormilarova volja hoće. Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi.

Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali! I jezik je vatra, svijet nepravdâ jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života. Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, a jezik – zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog – nitko od ljudi ne može ukrotiti.

Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene: iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braćo moja, tako događati! (Jak 3, 2-10)

Ne govoriti negativno/ružno

Sveta Faustina moleći za milosrdan jezik, moli Boga za jezik koji neće govoriti negativno, koji neće govoriti ružno. Možemo ovo razumjeti na dva načina. Najprije, da milosrdan jezik ne govori o onome što je zlo kod drugoga, da ne govori o negativnim stvarima. Gledajući bijedu drugoga, shvaćamo da nije potrebno o tome govoriti, niti to razgllašavati. Za pomoći čovjeku koji je upravo doživio infarkt nije potrebno reći: „Gospodine, imali ste srčani udar“, kao što ni baki koja se poskliznula na ledenoj cesti nije potrebno reći: „Pali ste.“ Dovoljno ju je podići. Sama zna da se poskliznula i pala. Milosrđe nije u tome da drugome ukazujemo na njegovu bijedu, već da mu pomognemo. Zar je milosrđe kada netko sto puta ponavlja: „Vidiš, kako sam ja prema tebi dobar? Ti si toliko zao, a ja baš tebi opraštam.“

Riječ 'oduzimati' ovdje dobiva novo značenje, tj. znači – *ja nekome nešto oduzmem*. Govoriti negativno znači govoriti baš na taj način da oduzimamo nešto onome koji to nešto posjeduje: dobro ime, osjećaj vrijednosti, mir srca.

Štoviše, često „oduzimam“ drugomu nešto da prisvojim sebi. „Ona baš ne zna napraviti to tako dobro – kako ja znam. Ja to radim puno, puno bolje.“ Milosrdan jezik nikada ne oduzima drugomu ono što je njegovo temeljno dobro. A ponekad kada moramo izgovoriti teške riječi, one će uvijek biti nemilosrdne ako budu „oduzimale“ drugome.

Tješiti jezikom

Uvjerenost o snazi jezika koji zna tješiti, imala je veliki utjecaj na život sv. Faustine, a proistekla je iz životnog iskustva „samog Isusa“ čiji je jezik, čije su riječi bile velika potpora u najtežim trenucima njezina života. Isus je Svojim riječima tješio njezinu dušu. Takvu utjehu doživljavala je također od nekih sestara i ispovjednika. Jezik zna utješiti. Cijeli pak problem leži u tome – kako tješiti? Kakve riječi i koju „melodiju“ koristiti, a pri tome ne „zaslijepiti“ čovjeka komplimentima, već u njegovo srce uliti vjeru i pouzdanje?

Ovdje se hoće molitve, jer ponekad se može tješiti nekoga na vrlo banalan („Ne brini, do ženidbe će zarasti“), ironičan („Tebi, koji si toliko dobar, nije se ovo trebalo dogoditi“), glup („Ne plači, pa susjedu su ukrali auto...“), frustrirajući način („Dobro, ukrali su ti novčanik, možda će te to naučiti slobodi“).

Tješiti znači biti radost tužnome, biti svjetlo u tami, biti slatkoća u trenutku kada je nešto u nečijem životu „gorko“: Nisi sam. Trebamo te. Sve ima smisla. Kada Bog ne bi mogao promijeniti tvoju nevolju u dobro, sigurno te ne bi stvorio samo da prolaziš takvu muku...

Oprostiti – ne djelomično – potpuno

Milosrdni jezik je onaj koji oprašta. Ovdje se ne radi o nedostatku, siromaštvu drugoga. Ne radi se o tome treba li ili ne nekome pomoći. Ovdje se ne radi ni samo o tome da pomognemo, olakšamo sebi. Jer uvijek kad su ljudi posvađani – obje će strane ostati siromašne. I onda neće biti važno tko je u pravu, kao što nije bitno ni koji vozač sjedi za upravljačem. Važno je da se vozimo. Samo treba poduzeti sve da auto na završi u jarku.

„Problem jezika“ u ovom slučaju leži u tome – kad nam se čini da smo u pravu i kad to iznesemo pred drugoga – da mislimo da će to riješiti njegovu krivnju. Ili da će taj možda izreći što i kako se osjeća i ta će iskrenost dovesti do rješenja. No, konflikt raste i svatko ostaje pri svome. Dodatna poteškoća je u tome što nam razum šapuće da smo u pravu. Srce ipak ne može lagati.

Milosrdni jezik koristi riječi koje vode k opraštanju, sebi i drugima. Onaj koji je milosrdan na jeziku, ne traži svoje, već traži pomirenje. Jer ondje gdje nema sloge, neće nikada biti ni pravednosti. Samo je ljubav temelj opstanka.

„Ti Sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa. Prvo: djelo milosrđa – svake vrste; drugo: milosrdna riječ – ono što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima; treća: molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom ni milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom. Svoju molitvu protežem tamo kamo ne mogu dospjeti tijelom. O, moj Isuse, promijeni mi u sebe, jer Ti sve možeš!“ (Dn 163)

vlč. Wojciech Węgrzyniak

Oredzie miłosierdzia
(lipanj - rujana 2008.), str. 16/17

s poljskog preveo p. Andrzej Wośko, dehonijanac,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa
lektura: Marija Vuković

Dodatak prevoditelja

Isus: „Iz svih mojih rana kao iz rijeka teče milosrđe za duše, ali je rana moga Srca izvor neiscrpnog milosrđa. Iz tog vrele izvira velike milosti dušama. Sažiže me oganj smilovanja, želim ga izliti na ljudske duše. Govori čitavom svijetu o momemu milosrđu.“ (Dn 1190)